

Enhver rejsende, der har haft en eller anden lille Ærgrelse eller Ubehagelighed undervejs, om maaske Toget er kommet nogle Minutter for sent, eller om han har siddet i en Kupé og haft for meget Støv eller for megen Varme, bliver gnaven, og saa lader han det gaa ud over Banebestyrelsen. Men jeg betvivler, at der noget Sted findes en saa kritikløs Kritik som hos os. Det er særdeles betegnende, hvad det ærede Medlem for Nykøbing (K. Bjerre) fortalte forleden om to Mænd, som han træffer i en Jernbanekupé. De lade Vinduet staa aabent, saa det støver ind, og saa siger den ene til den anden: se, det er ogsaa dette nederdrægtige Bonderegimentes Skyld. Ganske paa samme Maade forholder det sig med en meget stor Del af de Anker, som fremkomme, endog helt her oppe i Folketinget. At Folk kunne sidde i en Jernbanekupé og sige sligt, det kan jeg endda til Nød forstaa. Jeg kan vanskeligere forstaa, at de kunne gaa hen bagefter og skrive det ned, endnu vanskeligere, at de kunne sende det til et Blad, endnu vanskeligere, at et Blad kan sætte og trykke den Slags; men at man kan træde op her i Rigsdagen med den Slags Beklagelser, det forstaaer jeg slet ikke. Lad mig tage et Par Eksempler. Det ærede Medlem for Helsingør (C. Rasmussen), hvis Kritik jeg i øvrigt anerkender i Reglen er holdt i en elskværdig Tone, kunde en Historie om en Dame, som vilde sende Møbler til Italien. Historien er ganske vist passeret for 3 Aar siden, men vi skulde nu have den alligevel. Damen henvender sig til Statsbanerne, men kan ikke faa Besked om, hvad hun skal betale i Fragt, og hvorledes hun skal bære sig ad med Forsendelsen. Endelig er der en, der giver hende det Raad, at hun skal henvende sig til en Speditionsforretning i Kiel, en Forretning, som giver sig af med at besørge den Slags Ting, og saa faar hun sine Møbler sendte af Sted. Hvis nu denne Dame fra første Færd havde henvendt sig paa rette Sted, vilde hun hurtigere have faaet Sagen i Orden, og det ærede Medlem vilde have undgaaet at undre sig over, at Statsbanerne ikke give sig af med Ting, som ikke vedkomme dem. Overalt i Verden er det Speditionsforretningerne, som beskæftige sig med at ordne Forsendelsen af Gods til de Steder, hvortil der ikke finder direkte Indskrivning Sted. Vi have her i Landet direkte Indskrivning til vore nærmeste Nabolande, Norge, Sverige og Tyskland, til Dels ogsaa til Frankrig, Holland og Belgien; men vi

have det ikke saadan indrettet og kunne ikke have det saadan indrettet, at man kan indlevere Gods og faa det direkte indskrevet til Forsendelse hele Verden over. Det ærede Medlem klagede dernæst, for at tage et andet Eksempel, over, at han en Dag havde været paa Kystbanen i en Kupé, hvor han blev smurt til med Petroleum. Nu, jeg kan ganske vist ikke garantere for, at det ikke kan hænde, at en rejsende mulig kan slaa en Flaske Petroleum i Stykker i Jernbanekupéen, saa at den næste rejsende kan faa Petroleum paa sig. Men at fortælle i den Anledning, at Statsbanerne gøre sig skyldige i — jeg tror ikke det ærede Medlem brugte Ordet Svineri — men i alt Fald, at de tilsøle de rejsende, det er dog ud over Grænsen for det forstandige. Jeg tør sige, at hvis det ærede Medlem har rejst noget paa udenlandske Jernbaner, saa vil han tiltræde den Opfattelse, som er den almindelige fra Udlændinges Side, naar de rejse her i Landet, at man sjælden, om nogetsteds, finder større Renlighed i Kupeerne end hos os. Og i det hele taget er vort Jernbanemateriel, vore Vogne og vore Kupeer gennemgaaende mønsterværdige. At der kan forekomme af og til en eller anden lille Forsømmelighed eller Mangel, det er jo uundgaaeligt; men at ville gøre sligt til Udgangspunkt for et almindeligt Angreb paa Statsbanernes Styrelse, er ganske grundløst. — Et andet æret Medlem kører en Sommerdag over i Jylland; det er varmt, og det støver. I den Anledning ønsker han, at der skal indrettes Svaleapparater i Kupeerne. Selv paa tropiske Baner kender man ikke en saadan Luksus. Hvis der i Togene skulde indrettes Ismaskiner til at køle Jernbanekupperne af, vilde det unægtelig blive noget kompliceret og kostbart. Dernæst stiller det samme ærede Medlem den Opgave til Jernbaneadministrationen, at den skal gøre en Opfindelse, hvorved man skal kunne pumpe Støvet ud af Kupeerne, efterhaanden som det fyger ind; der maatte sagtens kunne sættes et saadant Apparat i Forbindelse med Maskinen, det kunde ikke være vanskeligt. Det kan godt være, at denne Ide har noget paa sig; men da det ærede Medlem er den, der har haft Ideen, vil jeg ikke berøve ham Æren af ogsaa at være den, der gør Opfindelsen. — Hvad der gælder den Slags Anker over smaa Ulemper, som ere uadskillelige fra Rejselivet — man kan nu engang ikke have det saa bekvemt paa Jernbanen som, naar man sidder hjemme i sin Lænestol i sin gode